

FELSŐKRISZTINA

1999. NAGYBÖJT

Felső-Krisztinavárosi Keresztelő Szent János Plébánia, 1124 Budapest, Apor Vilmos tér 9, telefon: 356-0089

Szentmisék rendje:

Hétköznapokon reggel ½8 és este 6 órakor

Vasárnap reggel ½8, 9, ½11, 12, este 5 és 6 órakor

Hivatali órák:

Hétfőn, kedden, szerdán és pénteken

dél előtt 9-12, délután ½5-½6 óráig

Krónika

Három napja, kezdetét vette a nagyböjt. A hamvazószerdát megelőző időszak, a farsang azonban még a vidámság, a bálozás jegyében telt. F fiataljaink sorra járták a szalagavató bálokat és egyéb multságokat. Plébániánk közössége a Jókai Klubban rendezte meg az idei **bált** február 6-án. (cikk a 3. oldalon)

A „nagy bál” mellett egyházközségünk kisebb közösségei is ünnepelték a **farsangot**. Február 16-án, húshagyó kedden az Apor Vilmos **Idősek Klubja** jó hangulatú **farsangi délutánt** rendezett, amelyen a házigazda és a játékvezető szerepét sekrestyésünk, Rajkai János vállalta. A ministráns kollégiumok közül is többen tartottak jelmezbált.

A **Budahegyvidéki Ökumenikus Imahét** az idén január 17. és 24. között volt. Ebből az alkalomból templomunkban Erdei László református lelkész úr hirdetett ígét. Öröndetes módon most is sokan vettek részt keresztények egységéért tartott imádságos összejövetelen nálunk és más templomokban is.

Megtartotta első idei ülését az **egyházközség képviselőtestülete**. A megvitattott kérdések között szerepelt többek között az is, hogy a tavasszal lejár a jelenlegi testület mandátuma. A következő időben a jelenlegi tagoknak nyilatkozniuk kell, hogy ismét jelöltetik-e magukat, illetve kiket ajánlanak az egyházközség tagjai közül a következő testületbe.

folytatás a 2. oldalon

Köszöntjük Veres András atyát

Az ötvenes években Szörényi Andor professzor, a hatvanas évek elejétől pedig egészen tavaly nyárig Gál Ferenc professzor lakott a plébánián, és misézett, gyóntatott nálunk. Jelenleg is rendszeresen besegít a nunciaturán dolgozó Szabó Tamás győri egyházmegyes atya és a pécsi egyházmegyes Goják János professzor. Február elejétől újabb kiségtővel gazdagodtunk.

Veres András atya mondja a vasárnap reggel ½8-as miséket, aki teológiai tanulmányait Egerben kezdte, a budapesti Hittudományi Akadémián folytatta, és Rómában fejezte be. 1986-ban szentelték pappá. Hazatérte után két éven át Mezőkövesden volt segédlelkész, 1990-től az egeri hittudományi főiskolán tanított. 1991-től a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Hittudományi Karán oktatott, 1992-től az erkölcsoteológia tanszék docense volt. 1996. augusztus 1-én visszatért Rómába. A Pápai Magyar Intézet rektoraként a különböző pápai egyetemeken tudományos fokozat megszerzéséért továbbtanuló magyar egyházmegyes papok előljárója lett. Tavaly nyáron nevezte ki Seregély István érsek, a püspöki kar elnöke a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia titkárává. Azóta Budapesten él, és mostantól vasárnaponként nálunk teljesít szolgálatot.

Köszöntjük őt, és reméljük, hogy kapcsolata a Felső-Krisztinavárosi Egyházközséggel gyümölcsöző lesz.

Szerdahelyi Csongor

címlapkép: Corpus, Kovács Margit alkotása

Az újság ingyenes, előállítási költsége példányonként 50Ft. Kérjük a kedves híveket, amennyiben tehetik, támogassák a lap további megjelenését. Köszönjük.

Nagyböjt a bűnbánat ideje

A jó bűnbánat feltétele a jó lelkiismeretvizsgálat. Ehhez ajánl lelki tükröt feleségek és férjek számára Márton atya. Add Urunk, hogy felismerjük hibáinkat és bűneinket megbánva, szentgyónásunkat jól elvégezzük.

Feleség és édesanya lelki tükre

Otthonom:

Igyekszem-e mindig szebbé, barátságosabbá, kedvesebbé tenni otthonomat?

Szívesen hozzák-e férjem és gyermekeim barátait lakásunkba?

Jól gazdálkodom-e a család pénzével?

Igyekszem-e akkor is ízletesen főzni és szépen tálalni, amikor nem várok vendégeket?

Imádkozom-e étkezés előtt és után?

Olyan-e a társalgás szelleme az asztalnál, hogy a gyerekek nyugodtan meghallgathatják és részt vehetnek benne?

Külsőm:

Ügyelek-e arra, hogy külsőm mindig gondozott benyomást keltsen?

Nem viszem-e túlzásba a szépítőszerek használatát?

Koromhoz illően öltözködöm-e?

Nem lépem-e át öltözködéssel a jó ízlés határát?

Értelmem:

Igyekszem magam tovább képezni - értelmileg is?

Olvasok-e jó könyveket, mert arra jut idő, amit szeretünk!

Érdekel-e más is, mint a pletyka?

Lelkem:

Imádkozom-e családomért?

A felebaráti szeretet megnyilatkozik-e gondolataimban, szavaimban, cselekedeteimben?

- családom, rokonaim iránt?

- barátaim, szomszédaim iránt?

- ellenségeim iránt?

Nagylelkű vagyok-e a szegényekkel, öregekkel, elhagyottakkal?

Tudok-e titkot tartani?

Férjem:

Szeretem-e férjemet, úgy mint régen?

Igyekszem-e neki még most is tetszeni és ébren tartani benne az irántam való vonzódást?

Érdekel-e férjem munkája?

Elnézem-e hibáit és gyengeségeit vagy állandóan felhánytorgatom azokat? Beszélek-e

hibáiról mások előtt?

Megbízom-e benne, nem vagyok féltékeny?

Visszautasítom-e komoly ok nélkül a házasetünkre vonatkozó jogos kívánságát? Csak vonakodva, érzélem nélkül engedek neki?

Gyermekeim:

Átérezem-e az anyaság szépségét és magasztosságát Isten tervében?

Nem igyekszem-e kerülni az anyaságot? Ha igen, miért?

Mennyi gyermeket tudok elvállalni, felnevelni? Csak egyet, vagy talán egyet sem?

Különös gondot fordítok-e gyermekeim vallásos nevelésére - kis korától kezdve - felnőtt koráig?

Ügyelek arra, hogy gyermekeim mit olvasnak, mit néznek meg a TV-ben, moziban? Kik a barátaik?

Igyekszem megnyerni gyermekeim bizalmát?

Őszintén felelek nekik kérdéseikre?

Tudom-e, hogy a legjobb nevelő-eszköz a saját jó példám?

Krónika (folytatás az 1. oldalról)

„**Törékeny kincs - boldog házasság**” címmel hat alkalomból álló foglalkozássorozat indult plébániánkon Somogyiné Petik Krisztina pszichológus vezetésével. A kurzus célja, hogy feltárja a házasság jellegzetes nehézségeit, megerősítse a házastársakat, megújítsa kapcsolatukat. Az első két foglalkozáson már túl van az a 10 házaspár, aki jelent-

kezett a felhívásra. A jó hangulatú őszinte beszélgetések sejtetni engedik a kurzus sikerét.

„Megtudja a világ, hogy szeretem az Atyát” (Jn. 14, 31) Ez volt az egyik alapgondolata annak az **el-mélkedésnek**, amelyet Hollai Antal atya vezetett február 13-án a Budai, Ciszterci Szent Imre Plébánia-templomban.

„A szíveteket szaggassátok meg, és ne a ruhátokat” Hamvazószerdát-

val ismét ránk köszöntött a szent negyven nap, „amely arra hivatott, hogy testünket-lelkünket az élő Isten szolgálatába fogja, az ő akaratának megismerésére és teljesítésére hangolja” írja Barsi Balázs atya. Ennek szellemében szervezi lelkigyakorlatát a képviselőtestület, s erre buzdítunk mindenkit a nagyböjt bűnbánati idején.

Béres György

Férj és édesapa lelki tükre

Otthonom:

Törődöm-e otthonommal?

Megmutatom-e iránta való szeretetemet azáltal, hogy szívesen töltöm otthon a szabadidőmet?

Hogyan viselkedem, ha késik az ebéd, vagy a vacsora?

Hogyan járulok hozzá a családi étkezések hangulatához? - mogorván hallgatok - újságot olvasok - zsörtölődöm - panaszkodom az életre - vagy - vidámság, társalgás, - érdeklődés mindenki után - feleségem főztjének dicsérete -

Minek tartanak engem a családban? - basának - papucshősnek - Édesapának?

Hivatásbeli munkám:

Szeretem-e és lelkiismeretesen, végzem-e munkámat?

Úgy viselkedem-e munkahelyemen, mint jó katolikushoz illik?

Szavaimmal, tetteimmel hogy teszek tanúságot hitemről?

Úgy viselkedem-e a nők iránt a munkahelyemen, mint én kívánám, hogy mások feleségemmel, lányommal bánjanak hasonló

helyzetben?

Külsőm:

Igyekszem-e úgy öltözködni, hogy feleségem szívesen menjen ki velem az utcára?

Lelkem:

Ismerem-e vallásom tanítását? Fejlesztmem-e hitbelit tudásomat? Alkalmadtán megvédmem-e hitemet? Vagy támadás esetén behúzom nyakamat?

Mit csinálom a szentmise alatt? - imádkozom, énekelek vagy az órámat nézegetem?

Családom:

Szeretem-e feleségemet úgy, mint régen?

Kimutatom-e iránta való szeretetemet szóval és tettel, úgy mint házasságunk előtt?

Megemlékezem-e házassági évfordulónkról?

Eltitkolok-e előtte olyan dolgokat, amelyek ismeretéhez joga van?

Nem döntök-e családi kérdésekben nélküle?

Parancsolgatok neki? Cselédnek kezelem?

Elmondom-e másoknak hibáit?

Segítem-e, hogy lelkiismerete szerint komoly, katolikus módon tudjon élni?

Szeretmem megnyilvánul-e házasesetünkben is? Vagy csak a magam örömét keresem?

Átérzem-e az édesapai hivatást?

Gyermekeimnek jó példát adok az önzetlenségre, becsületességre, kötelességteljesítésre?

Következetes vagyok-e a nevelésben?

Törődöm-e azzal, hogy gyermekeim: - mit olvasnak? - milyen filmet néznek? - kik a barátaik? mikor jönnek haza?

Gondoskodom-e arról, hogy kellő hitoktatásban részesüljenek?

Kész vagyok-e gyermekeim kérdéseire őszintén válaszolni?

Megegyezünk-e feleségemmel a nevelés kérdéseiben?

Imádkozom-e gyermekeimért?

Elvállaltam a születendő gyermekeket?

1-2 gyermeknél nem tudnék-e többet felnevelni?

60 évesek leszünk...

Egyházközségünknek emlékeztető évfordulója lesz 2000-ben. 60 éve annak, hogy az addig a krisztinavárosi plébániához tartozó lelkeség önálló plébániává lett.

1984-ben a templom felszentelésének 50. évfordulójáról helytörténeti kiállítással emlékeztünk meg. Most is szeretnénk ezt tenni. Kérjük, hogy akinek birtokában van régi fénykép vagy egyéb emléktárgy - a közelebbi és távolabbi múltból egyaránt - bocsássa rendelkezé-

A plébániaépület megáldása (1939.)

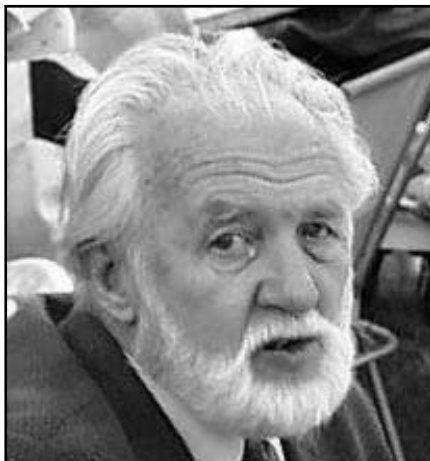
sünkre.

Kérjük, hogy a fényképeken lehetőleg tüntessék fel az időpontot és a rajta látható személyek nevét, valamint azt, hogy a képet, illetve egyéb tárgyat kölcsönbe, vagy a

gyűjtemény részére örökbe adják-e. Leírt visszaemlékezéseiket is szívesen fogadjuk, hiszen az elmúlt hatvan év története csak nagyon hiányosan van dokumentálva.

Lukách Krisztina

ARCKÉPCSARNOK

Közel fél évszázada él plébániánk területén **Thorday Lajos** bácsi, aki az egyházközségi képviselőtestület tagja. Életútjáról, az itt eltöltött ötven év tapasztalatairól kérdeztünk.

A vallásos nevelés már gyermekkorában kötődést jelentett a hithez, az Egyházhoz. Forman Ernő atya, aki a Regnum Marianum közösség tagja hittantanárként egész életre meghatározó élményt nyújtott szá-

mára. A háború idejére esett az érettségi és az egyetemi felvételi. A tanulmányok után a Ganz Vagon és Gépgyárban helyezkedett el, mint gépészmérnök. 1950-ben kötött házassága óta egyházközségünk tagja. Mindhárom gyermekét itt keresztelték. A tiltott időkben a ministránsélet megszervezésében vett részt; a gyakori kirándulások alkalmával segítette a csoportokat. Később egyházközségi képviselőtestületi tagként szolgálta a plébániát, majd dr. Nagy Imre plébános úr kérésére elvállalta a testület elnöki tisztét. Ezt a pozíciót a képviselőtestület és a plébános úr közötti nézeteltérések kiegyenlítésére, a különbségek kiegyensúlyozására használta fel. A politikai változások után felálló képviselőtestület összetételében jelentősen megváltozott, sok fiatal választottak tagnak, új elnöke lett a testületnek, akit tapasztalataival, ta-

nácsaival segített az első időkben.

„Templomunkban a jelen és a jövő komoly feladatokat állít elénk. Személyesebbé kell tenni a kapcsolatokat, hogy megnyíljanak az emberek. Az ifjúság nevelése és oktatása mellett legalább annyira fontos a szülők nevelésére is, akiket gyermekeik révén lehet a templomba elhozni, az Egyházhoz kötni.

Közösségben megélt lelkeségre van szükség, amihez a Hully-Gully esetleges megvásárlása nagy segítség lehet, teret biztosítva új kezdeményezéseknek, kötetlen közösségi együttléteknél.” - véli Lajos bácsi.

Köszönjük Lajos bácsi eddigi áldozatkész munkáját és kívánjuk, hogy tapasztalataival minél tovább lehessen plébániánk segítségére.

Müller Ferenc

Idén is megrendeztük plébániánk farsangi multságát, ahol kötetül lehattunk együtt, idősebbek és fiatalok egyaránt. Sokan vettek részt közülünk a szomszéd plébániák (Városmajor, Farkasrét) báljain is. Kár, hogy keveseket láttam viszont az itteni ismerősök közül saját öszejeövetelünkön. Igaz, a kissé szűkösebb hely nem ezt a benyomást keltette, pedig sokakat hiányoltunk erről az eseményről. Örömmel tapasztaltuk viszont, hogy az ifjúságon kívül a kisgyermekes szülők, a középkorúak, és az idősebbek is egyre többen érezték úgy, ott a helyük a táncolók között.

Táncbemutatók terén idén gazdagabb kínálatot tudott mindkét szomszédunk felmutatni. Jó volna, ha jövőre nálunk is akadnának

Bál '99

olyan fiatalok, akik saját produkciójukkal kívánják emelni a farsangi bál fényét. Az elmúlt években több ilyen példa is akadt. Reméljük, az idei kisebb buzgalom ellenére jövőre többen kapnak kedvet a szerepléshez. Azok, akik jelmezöltöztek, mind jutalmat kaptak, és persze az ötletesebbek hatalmas tapsot is. Ez nekik valószínűleg mindennél többet ér.

Joggal mondhatom, az est fénypontja az éjféλι limbóverseny volt, melynek két győztese Radics Lola és Szerdahelyi Miki volt. A lufis táncversenyt Börzsönyi István és Bakos Kinga nyerte, ez a pár bírta legtovább ép lufival a keringőt.

A bál óta már többen mondták,

hogy jól érezték magukat. Ezek a visszajelzések nagyon jól esnek a bál szervezőinek, Hartmann Erikának és jómagamnak.

Mi is láttuk-látjuk, volt néhány hiányosság. Azokat, akiknek ezzel kapcsolatos észrevételük, javaslatuk, segítő tanácsuk van, szívesen látjuk és várjuk a jövő évi szervezők közé, mivel a sok hiányosság éppen abból adódott, hogy igen kevesen vették maguknak a fáradságot, hogy aktív szerepet vállaljanak a bál előkészítésében. Egyúttal hadd köszönjem meg a segítséget mindazoknak, akik munkájukkal hozzájárultak az idei farsang lebonyolításához.

Takács Gábor

Csoportunk 16 főt számlál. Korösszetétele: öt munkatárs 80 év feletti, az „aktív”, tehát nem nyugdíjas korosztályt három fő képviseli.

Munkánk során igyekszünk a Plébánián jelentkező vagy bejelentett rászorulóknak segítséget nyújtani, valamint a segítséget kérők és segítő intézmények egymásra-találását koordinálni. Ehhez állandó kapcsolattartás és dialógus szükséges az egyházi és világi segítő szervezetekkel.

Csoportunk szervezetileg az É-Budai Karitás régióhoz tartozik, melynek eligazító gyűlésein havonta részt veszünk. A XII. ker. Polgármesteri Hivatal Népjóléti Irodája által rendezett Szociális Kerekasztal szintén havonta ülésezik, ahol kerületünk segítő intézményeinek, szervezeteinek képviselőivel találkozhatunk. Ezen megbeszéléseken a református és evangélikus egyház küldöttei is jelen vannak, így folyamatos együttműködésünk ezúton is biztosított.

Részt veszünk továbbá a Karitás Szociális Munkások Egyesületének havonkénti találkozóin is.

Így segítségnyújtásunk nem korlátozódik csupán saját területünkre, hanem lehetőségeink szerint más, szegényebb régiókat is támogatunk, vagy szükség szerint mi is kapunk támogatást, szaktanácsot.

Fenti rendszeres elfoglaltságok mellett fontosnak tartjuk a „lelki napokat”, ahol erőt meríthetünk további munkánkhoz.

Állandó működési területeink:

Szociális otthonok (Mártonhegyi út, Bűrök utca)

A gondozó nőikkel egyeztetve rendszeresen látogatjuk, szükség szerint ruhával, inkontinencia-

betéttel segítjük az otthonok lakóit, karácsonykor és húsvétkor ajándékcsoomagokat készítünk a hívek által felajánlott süteményekből. (194 csomag alkalmanként)

Otthoni segítségnyújtás:

Mintegy harminc idős, beteg embert, rászoruló családot látogatunk, igény szerint bevásárlást, ügyintézés, kísérést vállalunk, segítünk a háztartási munkában.

Mindkét területen legfontosabb tennivalónk természetesen a lelki támogatás.

Ez évben felmérést készítettünk a plébániai hitoktatók segítségével az Orbánhegyi úti, a Németvölgyi úti és az Arany János általános iskolák rászoruló családjairól. A családok látogatását folyamatosan végezzük, de a karácsonyi segélyezésből már néhány család részesült. A patronáltjaink látogatásakor vitt kisebb ajándékokat a karitás pénztár finanszírozza.

Pénzbeli juttatásain:

Húsvétkor és karácsonykor pénzbeli segélyben részesítettük a rászorulókat, ezen felül szükség szerint évközben rendkívüli segélyeket, illetve kamatmentesen részletfizetésekre kisebb kölcsönöket adtunk.

Természetbeni juttatásaink:

Évente kétszer tavasszal és ősszel Béres-cseppet vásároltunk, ez évben összesen 26 kúrára valót. Karácsonykor és húsvétkor 41 ajándékcsoomagot, ezen felül 6 vegyes élelmiszer-csoomagot és öt darab „börtön-csoomagot” (Mécses Szereztársaság által adott címek) juttatunk el a rászorulókhöz.

A karitás raktárban további hat munkatárs teljesít szolgálatot. A különböző intézmények részére át-

adott ruhaadomány mintegy 248 zsáknyi volt, ebben nem szerepelnek a továbbított kabátok, cipők, valamint az árvíz-károsultak részére összegyűlt nagy mennyiségű holmi. Ezenfelül mintegy 50 fő egyéni szükségletét is ki tudtuk elégíteni.

Állandó szolgáltatások voltak ezen felül a havonta egyszeri ingyenes jogi, orvosi, valamint az időnkénti szemészeti szaktanácsadás.

A Teréz Anya Lányai által gondozott leprások részére 10 fő foglalkozik fásli kötéssel, de munkatársaink dolgoztak a plébánia rendezvényeinek megszervezésében és lebonyolításában is. (Templom-búcsú, roráték, stb.)

Csoportunk két tagja egyház-községünk képviselőtestületének.

A Karitás Csoport által vezetett Apor Vilmos Idősek Klubja mintegy 40-50 fős létszámnak örvend. A klubdelutának, kirándulások és egyéb rendezvények költségeit részben a karitás pénztár állta.

Idei rendkívüli akcióink:

Karácsonykor 120 db karácsonyfát sikerült hatszáz forintos darabáron juttatni híveinknek.

Hálásan köszönjük híveink adományait, az ünnepi süteményeket, a felajánlott játékokat, könyveket, ruhaneműket, háztartási gépeket, bútorokat és nem utolsósorban a pénzbeli támogatást.

Köszönjük a plébánia papjainak és dolgozóinak segítségét, mellyel lehetővé tették eredményes szolgálatunkat. Kérjük továbbra is nagylelkű támogatásukat, és szeretettel hívunk és várunk mindenkit, aki ebben a sokrétű és örömteli munkában szívesen részt venne.

Füredi Ivánné,
Karitás Csoport vezető

Ahol gyermekeink tanul(hat)nak

A **Tamási Áron Általános Iskola és Gimnázium** —vagy ahogy a legtöbben ismerik, a **Mártonhegyi Iskola**- 1959-ben épült. Az eredetileg 8 évfolyamos általános iskola 1990-ben négyosztályos gimnáziummal bővült, így ma 8+4-es rendszerben hét éves kortól az érettségig neveljük, tanítjuk diákjainkat. Tizenkét év alatt a kisgyermekből érett felnőtt ember válik. Nevelő munkánkkal —a szülőkkel szorosan együttműködve- ezt a fejlődést próbáljuk segíteni és támogatni.

Az **alsó tagozaton** hagyományos, jól bevált módszerekkel tanítjuk kis diákjainkat. Az első évfolyamon speciális dráma- és ének tagozatos osztályt indítunk. Minden alsós számára kötelező a néptánc; ezzel a zenei nevelés mellett a kisgyermek mozgáskultúráját próbáljuk fejleszteni. Az idegen nyelvek oktatását az első két évfolyamon szakkörökön biztosítjuk, a kötelező idegennyelv-oktatás (angol vagy német) a 3. évfolyamon kezdődik. Nagy hangsúlyt helyezünk az egészséges életmód iránti igény kialakítására, a heti testnevelés órakon kívül számos lehetőséget biztosítunk délutáni foglalkozások keretében a gyermekek mozgásigényének kielégítésére. Az alsó tagozaton a kis létszámú osztályoknak köszönhetően differenciált oktatást végzünk, megpróbálunk minden egyes gyermek képességeinek és igényeinek legmegfelelőbb módszert alkalmazni. Tanítóink nagy szeretettel és odafigyeléssel segítik kis diákjainkat az óvodáról az iskolára való átállásban, valamint a felső tagozatra való felkészülésben.

A **felső tagozaton** folytatjuk az alsó tagozaton elkezdett nevelő munkát. A zenei tagozaton énekkar várja az énekelni szeretőket. Hetedik osztálytól - a Nemzeti Alaptanterv előírásainak megfelelően - fakultatív órakeretben biztosítjuk az emelt szintű idegennyelv-, énekzene-oktatást, valamint a drámajátékot. Továbbra is számos lehetőséget kínálunk diákjainknak szabadidejük hasznos eltöltésére: délutánonként szakköröket, sportköröket és fakultatív foglalkozásokat kínálunk számukra. A felső tagozat fő feladata az általános műveltség átadása és diákjaink alapos felkészítése a gimnáziumi tanulmányokra.

Iskolánk **gimnáziumi** tagozatán kiemelt hangsúlyt helyezünk a nyelvtanításra. Tanulóink angol, német, francia és olasz nyelvek közül választhatnak kettőt. A két választott nyelvet kis csoportokban emelt óraszámokban tanulják, a 11-12. osztályban biztosított fakultatív órakeretet felhasználva, akár heti 6-6 órát biztosítunk diákjaink idegennyelvi képzésére. A gyerekek képességeitől és szorgalmától függően reális kilátás legalább egy, de akár két középfokú nyelvvizsga megszerzése az érettségire. Matematikát és számítástechnikát kis létszámú csoportokban tanítunk. Iskolánk számítógépekkel és számítástechnikai eszközökkel jól ellátott, a 12. évfolyam végére középfokú számítástechnikai végzettséget lehet szerezni. A gimnazistáknak is biztosítunk délutánonként sportolási lehetőséget, foci, kosárlabda és röplabda edzéseken komoly munka folyik. Különösen kedveltek az immár hagyományossá vált tanár-diák foci-

és kosárlabda-mérkőzések.

Évente kétszer, karácsonyi koncertünkön és a május végi **Tamási nap** keretében műsorral kedveskedünk a szülőknek. **Nyári táborainkban** a sportoláson és szórakozáson kívül a közösségi életre próbáljuk a fiatalokat felkészíteni. A **hit-tant** közvetlenül a tanítási órák után István atya tartja a gyerekeknek. Az ének tagozatot jól kiegészíti a **zeneiskola**: Mártonhegyi úti épületünkben zongora-, cselló-, hegedű-, fuvola-, és gitár-tanulásra nyílik lehetőség.

Diákjaink jól szerepelnek a kerületi és fővárosi tantárgyi versenyeken, általános iskolásaink túlnyomó többsége gimnáziumban tanul tovább, középiskolásaink az eredményes érettségi után megtalálják helyüket a világban.

A **Tamási Áron Általános Iskola és Gimnázium kicsi, családi iskola**, nagy kertben, távol a város zajától. Célunk, hogy a reánk bízott gyermekeknek a szűken vett tantervön kívül, egyéni foglalkozással, maximális odafigyeléssel és szeretettel erkölcsi nevelést is adjunk. Tamási Áron, iskolánk névadójának egy mondata szellemében - „Azért vagyunk a világban, hogy valahol otthon legyünk benne.” - arra törekszünk, hogy diákjaink, szellemi, lelki és erkölcsi tekintetben is tisztességgel és becsülettel megállják helyüket a világban.

Fehérvári Sándorné
igazgatóhelyettes

Ezúton kérünk elnézést
Simon András
grafikusművésztől, akinek rajzát
legutóbbi számunk címlapján az
alkozó nevének megjelölése
nélkül közöltük.

1998. okt. 11-én II. János Pál pápa szentté avatta Boldog Edith Steint. A boldoggá avatás mint vértanúra nyert jóváhagyást. Szentsége elismeréséhez ezzel szemben egy bostoni kislány gyógyulásának természetfölöttiségére volt szükség, aki két évesen egy gyógyszeres tégelyt nyelt le és klinikailag halottnak nyilvánították.

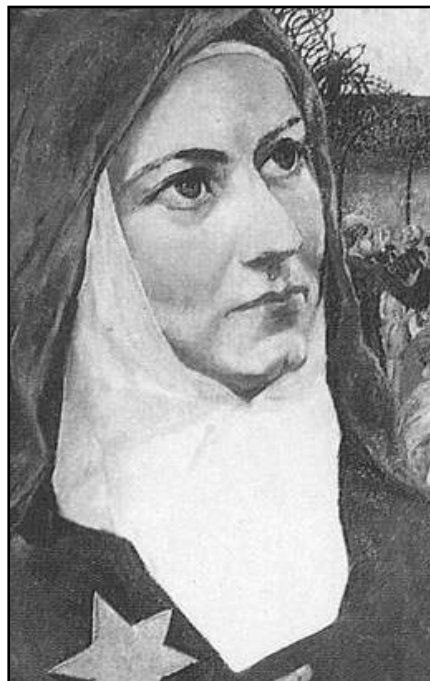
Edith Stein zsidó volt, de már tizenéves diáklányként eldönti, hogy „nem imádkozik többé”, mert nem hisz Isten létében. Lélektani, bölcséleti, történelmi és germanisztikai tanulmányainak éveiben hitetlen volt. Magas szellemi adottságaiból kifolyólag semmit sem akart úgy elfogadni, hogy meg ne vizsgálta volna, maga akart mindennek a végére járni. Ezért kutatta fáradhatatlanul az igazságot. Amikor később visszapillantott szellemi nyugtalanságának erre az időszakára, benső érési folyamatának egyik fontos állomását ismerte fel benne, megállapítván: „Egyetlen ima igazságkeresésem volt.”

A kereszttel és az erővel való találkozás, amelyet Edith protestáns barátnőjének, Anna Reinachnak az életében tapasztalt meg, aki Adolf Reinach filozófus özvegye volt, arra vezetett, hogy a hitetlensége állította utolsó akadály is romba dőlt. Később így beszélt: „Ez volt az első találkozásom a Kereszttel és azzal az isteni erővel, amelyet hordozójának kölcsönöz. Most láttam először kézzelfogható közelségben, hogy a Krisztus megváltó szenvedéseiből született Egyház miként győzi le a halál fullánkját. Ez volt az a pillanat, amikor hitetlenségem összetörött, zsidóságom elhalványult, és felragyogott előttem Krisztus a kereszt

Szent Edith Stein

titkában.”

Majd egyik barátnőjénél Jézusról nevezett Szent Terézia Önéletrajzát olvasta. Nem tudta letenni, egész éjszaka olvasta, míg a nap föl nem kelt: „Amikor becsuktam a könyvet, ezt mondtam magamban: Ez az igazság!” Edith Stein az igazságot kereste és Istenre lelt. 1922-ben, harmincegy éves korában tér át a katolicizmusra. A katolizálás nála családi problémákat vetett föl. Családtagjai nem értették elhatározásának indítékait. Edith mélységesen szenvedett attól a fájdalomtól, amit szeretett édesanyjának okozott megtéréssel.

Kezdetben arra gondolt, hogy mindent el kell hagynia, ami földi, hogy kizárólag az isteniekre összpontosítson. Csak fokozatosan érti meg, hogy: „Isten minél mélyebben megragad valakit, utóbbinak értelemszerűen annál inkább ki kell lépnie önmagából, azaz a világba kell lépnie azért, hogy az isteni életet hordozza abban.” Edith Stein egyetemi és szakmai felkészültsége,

odaadása az oktatás terén olyanná teszik, aki tudatos női önazonossággal éli meg egy küldetés kihívásait. 1923-tól 1931-ig Speyerben egyetemi tanár, szembe tud nézni a női képzés problémáival. Tanúságot tesz egy keresztény nő életének gazdagságáról, Isten eszköze akar lenni: „Aki hozzám jön, szeretném azt hozzá vezetni.” Munkájában mint egyetemi magántanár a szakmai tudást egyesíteni tudta a közvetlen személyes kapcsolattal a hallgatóikkal. Ugyanakkor már ebben az időben is úgy él, mint egy szerzetes, magánúton leteszi a hármas fogadalmat és kegyelmekkel megáldott imádkozó lesz.

Amikor végül Edith 1933-ban belépett be a kolonyai Kármelbe, ott a Keresztről nevezett Terézia Benedikta nevet kapta. Krisztussal együtt kereszthordozó akart lenni népének, Egyházának, az egész világnak üdvösségéért. Úgy ajánlotta fel magát Istennek, mint „engesztelő áldozatot az igazi békéért”, mindenekelőtt az ő megalázott zsidó népéért.

1938-ban költözött át a hollandiában található echti Kármelbe. Itt hozzáfogott utolsó teológiai művéhez, „A Kereszt tudományához”, amely végül is befejezetlen maradt, mert saját keresztútjába torkollott.

A Gestapo 1942 aug. 2-án tartóztatta le, mint minden nem-árja katolikust. A Westerkborki táborban történő rövid tartózkodás után, aug. 7-én deportálták Rose nővérel együtt, aki ugyancsak megtért és világban élő kármelita volt. Edith Stein 1942 aug. 10-én halt meg a gázkamrában.

Gergelyffy András

Kölcsey Ferenc ódáját zene-történetünk büszkeségének, Erkel Ferencnek zenéjével a magyar nép akarta avatta nemzeti himnuszává.

A korábbi templomi himnuszok nyomán - a XVI. századtól kezdve - Európa-szerte néphimnuszok, nemzeti himnuszok keletkeztek. Magyarországon a XVIII. században a Boldogasszony Anyánk (1714.) és az Ah, hol vagy magyarok (1763.) kezdetű vallásos énekeket énekeltek néphimnusként. A XIX. század elejétől Magyarországon a hivatalos ünnepeken már az osztrák császári himnuszt énekeltek. Ugyanis a Szent Szövetség (1815.) nyomában országunkra nyílt Habsburg uralom nehezedett. I. Ferenc király 13 éven át nem hívta össze az országgyűlést. A nemesség növekvő elégedetlensége hatására kénytelen volt összehívni az ún. első reformországgyűlést. Ezzel indultak meg a reformküzdelmek, melyek azután az 1848/49-es forradalomhoz és szabadságharchoz vezettek.

Az 1820-as évek elejének kilátástalan, csüggedt hangulatát Kölcsey Ferenc (1790-1838) himnusza

Himnusz
A magyar nép zivataros századaiból
Részlet dr. Domonkos János írásából

(1823. január 22.) örökítette meg legbeszédesebben. A költő akkor már a világtól elzártan élt Szatmár megyei birtokán, így a vers születésének helye: Cseke. Az európai szabadságmozgalmak elbukásából elkésérítő következtetést szűrt le és a maga korában sem látott olyan társadalmi erőt, mely a nemzet függetlenségét, jobb jövőjét kivívhatta volna. Ezért fohászzkodott himnusza elején Istenhez.

Tőle kért, várt jobb sorsot, „víg esztendőt”, a sokat szenvedett magyar nép részére. Kölcsey mélyen átélte történelmi múltunk viharos eseményeit és szenvedélyes szabadságszeretettel szólaltatta meg a jobb jövő vágyát, az egész magyarság sóvárgását. Ezért válhatott himnusza az egész nemzet énekévé.

A költemény kulcsfogalmai: Isten, balsors, haza, szabadság. Isten nevével kezd, majd szintézist teremtve a történelmi magyarsággal, érzelemazonosságban vállalja a közösségi balsorsot, s költői látomásá-

ban - a szabadság távlatában - isteni erejű nemzeti lélek feltámadását vetíti fel. Saját eszméiből, a nép hányatott

történelmén keresztül - egyensúlyt teremtve - azonosul a nemzettel, s hazával. Kifejezi a haza fogalmának háromszori alkalmazása: a szép haza képe először a második versszakban tűnik fel, majd ahol a múltba helyezett képe véget ér az ötödik versszakban: „Hányszor támadt tenfiad / Szép hazám kebledre,”; s harmadszor pedig a híres sorok: „Szertenézett, s nem lelél / Honját a hazában,” már a jelent festő hatodik strófában található.

Kölcsey saját kezű kéziratán a Himnusz cím után alcím következik: „A magyar nép zivataros századaiból.” Jelentése van, mely az egész vers értelmezésével összefügg. A költő szándékosan a múltba helyezkedik, de a cenzúra megtévesztésére szolgálva is nyújthatott ez némi fedezéket.

A vallásos, isteni képzet pozitív értelmet nyer a himnuszban, az isteni erejű nemzeti lélek feltámadásával.

folytatjuk

Nagyheti eseménynaptár

Hétfő, kedd, szerda:	18h triduum.	Idei húsvéti lelkigyakorlatunkat nagyhét első három napján Bábel Balázs , a váci szeminárium rektora tartja. A Váci egyházmegyes lelkipásztor Gyónon, 1950-ben született. Piarista diák volt. Az Egri és a Központi Szemináriumban készült a papságra. Teológiai doktor. Szakterülete a szentírástudomány és az erkölcstan. Káplán volt többek között Tápiószecsőn, Pesterzsébeten és Pestújhelyen. 1980-tól a Regnum Marianum tagja. 1990-től a Központi Szeminárium prefektusa és spirituális volt. 1997-től a Váci Kis- és Nagyszeminárium rektora.
Csütörtök:	délelőtt nincs szentmise 18h szertartás, utána lamentáció, virrasztás 22h-ig.	
Péntek:	délelőtt nincs szentmise 15h keresztút, 18h szertartás, utána lamentáció, virrasztás 21h-ig.	
Szombat:	délelőtt nincs szentmise 18h szertartás.	

Sz. Cs.

IRODALOM

A nagyböjtben Egyházunk bűnbánatra szólít fel mindannyiunkat. A bűnbánó ember ilyenkor még gyakrabban szembesül gyarlóságával, azzal, hogy súlyos vétkei milyen mélyre húzták le.

A bűnös ember egyetlen reménysége az irgalmas, minden

bűnt megbocsátó Isten, aki meghallja „a mélységből kiáltó” ember hangját és nem rejti el előle arcát, hiszen Szent Fiát küldi a bűn szolgátságában vergődő emberiség megváltására. Jézus Krisztus kereszthalála és dicsőséges feltámadása

Mennyei Atyánk válasza kínzó kérdéseinkre és irgalomért könyörgő mondatainkra.

Pilinszky János verse kísértetiesen hasonlít a zsoltóros szavára és emlékeztet bennünket bűneink mélységére és Isten irgalmára.

Vasdinnyey Miklós

PANASZ

Elevenen a csillagok alá,
az éjszakák sarában eltemetve,
hallod némaságotam?
Mintha egy égbolt madár
közeledne.

Eljut hozzád a panaszmom?
Hiába ostromollak?
Köröskörül a félelem
zátonyai ragyognak.

Temess a karjaid közé,
ne adj oda a fagynak,
ha elfogy is a levegőm,
hívásod sose lankad.

Így hívogatlak szóval:
az örök hallgatásból,
idegen egeid alól
valaha is kiásol?

Számíthatok rád istenem?
Úgy vágyom közeledre,
dideregve csak hevesebb
a szerelmek szerelme!

Légy reszketésem öröme,
mint lombjai a fának:
adj nevet, gyönyörű nevet,
párnát a pusztulásnak.

Spielhózní avagy a párválasztás művészete

Január egyik hűvös szombatján reggel 9 órától az érdeklődők a „**Spielhózní**” címmel előadást hallgathattak meg, melyet Varga Péter tartott, aki a Zászlónk című katolikus ifjúsági-lap főszerkesztője. A széles körben hirdetett rendezvényre az egész plébániáról sajnos csak mintegy 25-30 fiatal volt kíváncsi, de ők nagyon haznosan töltötték a délelőttöt, egészen a program végéig, délután 1/23-ig.

Az előadás témája a párkapcsolatok, a párválasztás, a házasságra való tudatos felkészülés egy „új” perspektívájára mutatott rá. Arra, hogy mire és hogyan kell különösen figyelni e kapcsolatokban, hogy ne okozunk fölösleges sebeket, akár életre szóló sérüléseket egymásnak, amik nem gyógyulnak be oly könnyen, mint egy-egy testünkön lévő

seb. Szó esett a választás felelősségéről is, arról, hogy tudnunk kell, mi az, ami a másikban bosszant, hogy föl tudjuk mérni, el tudjuk-e majd viselni ezt. Erre már a kezdetektől fogva figyelni kell, hiszen nagyon sok rossz házasságot

el lehet(ne) így kerülni! Ezen kívül még rengeteg érdekes, hasznunkra való dolgot hallhattunk.

Ezúton szeretném megköszönni mindenkinek, aki eljött, hogy ott volt, és így képviselte a plébánia ifjúságát, megmutatva azt, hogy ha akarunk, akkor össze tudunk jönni ennyien! (Sőt, még sokkal többen is lehetnének! – ez elsősorban azoknak szól, akik nem mernek a plébánia rendezvényein megjelenni, mondván ők nincsenek benne a plébániái életben. Pedig benne lehetnének, akár tevékeny résztvevőként is!)

Isten áldását kérem Péterre, hogy még számtalan helyen tudja megtartani előadását és sok-sok szívet vezethessen ezáltal a boldog házasság felé!

Ritvay Zoltán

Különösen templomban. Pláne akkor, ha felújított orgonát avatnak főpapi szentmise keretében. És ki énekelhetne ilyenkor leginkább? Valamilyen énekkar. Talán a templomé, talán egy meghívott kórus. Mindez a lehető legtermészetesebb. Persze, manapság. Nem így azonban az ötvenes évek elején, amikor Magyarország nem rés, hanem erős bástya volt a béke frontján, és az éberség hivatott őrei éjt nappallá téve azt vigyázták, hogy a belső ellenség mindenre elszánt elemei ne hogy mégis rést üssenek ezen az acélos építményen.

De még hogy vigyázták! Két ember, ha rendszeresen találkozott, könnyen kerülhetett államrend elleni szervezkedés gyanújával az Andrássy út 60-ba vagy később a Fő utcára. Különösen akkor, ha valamelyikük származása vagy pillanatnyi élethelyzete miatt nem kívánt elemnek minősült, például kizsákmányoló (értsd: kulák, kisiparos) szülők gyermeke vagy pap vagy akár egyházi iskola diákja volt. Ha pedig egyszer valakit a Hatóság gyanúba fogott, az nyilvánvalóan bűnös volt, ha másért nem is, hát azért, mert a Hatóság tévedhetetlenségét vonta kétségbe.

Most tessék elképzelni, hogy mi csoda vész leselkedhetett egy hivatalosan sehol sem regisztrált társaságra, amelyik klerikális jellegű nyilvános szereplésre készült vetemedni, és evégből hetente legalább egyszer rendszeresen összejöveteleket tartott, méghozzá ugyancsak klerikális célokat szolgáló, papok lakta épületben (Mikszáth Kálmán tér 1.). Tény, ami tény. A Hatóság fűrésző szemei, falra tapadt fülei a következő jelentést küldhették vol-

Énekelni kell!

na feletteseiknek:

A „próba” fedőnéven ismert találkozókra minden alkalommal három, egymástól jól elkülöníthető, kiválóan szervezett, szintén fedőnévvel ellátott egység érkezik, úgymint: „tenor” „alt” és „basszus”. (Ez utóbbi egységbe csak néhány 20 és 30 év közti férfi tartozik, és valószínűleg vezető szerepet tölt be a többi, mintegy harminc, 15-17 éves fiatal között.) A találkozók eligazítás jellegűek, amelyeket a szervezkedés nyilvánvaló vezetője (értesüléseink szerint Maklári Lajos piarista tanár) tart. A nevezett személy hangját esetenként az utcán is hallani, amint kódolt kifejezésekkel igyekszik a minden jel szerint még nem eléggé megdolgozott fiatalok fejébe verni a tennivalókat. Feljegyzéseink szerint ilyenek hangzanak el: *„hányszor mondtam már, hogy dekres kendő”* (esetleg dekres csendő, vagy dekres csendő, nem lehet tisztán érteni), vagy *„miért alszik az alt, lépjen már be”*. (Sajnos, azt nem tudtuk megállapítani, hogy az „alt” egység miért és hová van esetenként elkülönítve.) Figyelmet érdemel egy sajátos kifejezés, mert azt szinte minden alkalommal a vezető fokozott gesztikulációja kíséri (az ablakon kivetülő árnyékából látni), és olyan dühödt hangon üvölti, hogy az egész környék ettől zeng. Jól mutatja az ilyen papféle kétszínűségét, hogy a kérdéses kifejezés általában nyájjasnak ható szöveg keretében hangzik el. Például: *„az ég áldjon már meg benneteket, drága báránykáim, pija misszió”* (esetleg pija nisszimó vagy pia nisszimó). Több megfigyelőnk megjegyezte,

hogy ez minden bizonnyal valamiféle vad, leitatással is összefüggő fenyegetés lehet, mert a szavak elhangzása után általában hosszan tartó, döbbszent csend szokott következni. Néha a találkozóhelyről hangos énekszó hallatszik ki (általában külföldi nyelven, de nem szovjetül). Jellemző, hogy munkásmozgalmi dalokat sohasem lehet észlelni. Megjegyezzük még, hogy lehetségesnek látszik egy másik megfigyelő csoportunk jelentésével kapcsolatos összefüggés is, miszerint a „tenor” és az „alt” egységek egyes tagjai egyéb illegális szálakon keresztül (esetleg tiltott cserkészlet) összeköttetésben állnak egy Jelenicsnek hívott, Pista fedőnevű, ugyancsak klerikális színezetű egyetemista egyénnel is, aki pedig a dolgozó nép pénzén folytathat magasabb tanulmányokat, de ezzel visszaél. Ha ez az összefüggés végleg bebizonyosodik, akkor világos, hogy nagy kiterjedésű, egész ifjúságunkat veszélyeztető, ellenséges tevékenységről van szó. Annál is inkább, mert a legutóbbi „próbáról” kijövő elkövetők kihallgatott szavaiából arra kell következtetnünk, hogy a bűnbanda hamarosan nyilvános fellépésre, esetleg terrorakcióra szánja el magát. Ilyeneket mondogattak egymásnak: *„te jó isten, hogy mi lesz az avatáson”,* meg, hogy *„szép kis nyilvános égés lesz, az biztos”*. (Figyelem! Az égés szót komolyan kell venni, mert a Maklári nevű vezető a „tenor” és az „alt” egységek több tagját vegytanból is rendszeresen kioktatja.)

Nem, nem volt „égés” a Felső-Krisztinavárosi templom elektromos orgonájának felavatásán. Maklári tanár úr meg volt elégedve

fiaival. Az orgonánál a neves egyházi zeneszerző, Mathia Károly tanár úr ült, és amikor megszólaltatta a hangszert, igazán meg voltunk rendülve. Meg kell vallanom, az én lelkemet kétszeresen is megérintette a megújított hangszer. Másodszor azért, mert varázslatos hangja volt, de elsősorban azért, mert izmimnak fújtatásnál soha többé nem kell szenvedniük.

Persze, minden valószínűség szerint a Hatóság szemei, fülei sem küldtek főnökeiknek jelentést. Talán éppen azért nem, mert igaz, hogy számos óvatossági rendszabályt vezettünk be. Nem csoportosan, és főként nem mint piarista énekkar vonultunk be a templomba, hanem jóval a szentmise kezdete előtt, egyenként tértünk be mint éppen arra járó hívők. És egyenként „szivárogtunk” fel a karzatra is, ahol a már civilbe öltözött Maklári tanár úr várt minket. Talán kissé nyugtalanul, mert mintha a kelletténél többször emelte volna füléhez a hangvillát.

Mindez több mint 45 éve történt. Már nem is tudom, tavasszal, ősszel, télen-e avagy nyáron. Talán némi anakronizmust is csöppentett az elbeszélésbe a mindig csak a lényegre őrző emlékezet... –Jut eszembe erről, hogy a sikeres szereplés után mintha nagy evészet is lett volna a plébánián. (Ha esetleg nem volt, hát illett volna.)

Hegedős László

Ezúton is köszönetet mondunk **Prószéky Gábornak** és a **Morphologic Kft**-nek a rendelkezésünkre bocsátott elválasztó programért, melynek előnyeit e számtól kezdve mindannyian élvezhetjük.

OLVASÓINK ÍRJÁK

Az 1998. adventi kiadásban „Az első év után” cím alatt Szerdahelyi Csongor kissé rezignáltan említi az újság „sikeréről” szóló visszhangot: „kevés hozzászólást, információt, cikket kaptunk a testvérektől”.

Lehet, hogy egyelőre ez a jó! - Minden igazi alkotáshoz türelem és sok törődés kell, ezeket meg az ihlet tartja életben. Amiről itt szó van, hasonlít a halottfeltámasztáshoz. A szívek kihűltek, elfáradtak, csalódtak, közömbösek lettek, sokakban pedig a kétely és a bizalmatlanság a béklyó, hogy nem fognak tollat, talán már mondanivalójuk sem akad.

Ha ma templomba megyek és a „testvéreimre”, a „közösségre” tekintek, hasonlóan érzem magam, mintha villamoson vagy buszon lennék, azzal a különbséggel, hogy tudatában vagyok a körülöttem lévő vallási egyezésének. Más az, ha az oltárra nézek, tudom és érzem Jézus jelenlétét. És mindig kérdezem: Jézusom! Ez itt a Te családod? És mi itt egymás mellett - és jó távol egymástól - mi a gyermekid, egymás testvérei vagyunk? - Majdnem minden misén megkérdem Tőle. És rajtam kívül még nagyon sokan járnak ebben a cipőben. Sajnos a rövidségi követelmények miatt a mondanivalók súlya nem jut kifejezésre, de ez a lap komoly szolgálatot tehetne a megújulás vérkeringésében, ha sikerülne a plébánia tagjait szólásra bírni... És ezt nem csak a lap kell, hogy hirdesse. Számomra nyilvánvaló, hogy a felnőtt hitoktatás és a bibliaóra létszáma is nagyobb lenne, ha nem csak a hirdetőtábla volna az egyedüli - néma - szószólója! Ha vásár- és ünnepnapként többször lehetne róluk

hallani, szükséges, hasznos voltukról tájékozódni, buzdító szavakkal találkozni.

Ambrus Dezső

Nagy örömmel olvasom a Felsőkrisztina című lapot. Vélemény-nyilvánításként szeretném közölni, hogy semmi rosszat nem láttam benne csak jót és hasznosat. Ezt buzdításként is mondom.

Szeretnék a jövőben is több tájékoztatást kapni a plébánia életéről, gondjairól és sikereiről, az ifjúságról, a cserkészetről, öregekről.

Nagyon örülnék, ha Gál Ferenc tanár úr írásaiból közölnének. Nagyon jó lenne a plébánián egy könyvtárat, olvasótermet létesíteni, ahol az egyházi vonatkozású új és régi irodalmat el lehetne olvasni.

Remélem, hogy a Hully-Gully visszakerül az egyház tulajdonába.

Tisztelettel:

dr. Badik Adrienne

Péter atya nagyböjti képrejtvénye:

Töretlenül várjuk a rejtvény

-ét, egy bibliai idézetet.

A szerkesztőség

Liturgikus naptár - nagyböjt

Egyházunk életében, liturgiájában hamvazószerdával kezdődik a húsvétra előkészítő időszak. A „szívbeli megtérés, belső megújulás” szükségességét hangsúlyozza a szent negyvennap liturgiája.

Megváltásunk legnagyobb misztériuma felé közelítünk; legyen méltó előkészületünk! Magunkba kell szállnunk, lelkünk legmélyéig, létünk gyökeréig: csak por és hamu vagyunk! Őszinte megalázkodásunk reményt ébreszthet szívünkben: Isten kegyelme felemelhet – „aki magát megalázza, felmagasztaltatik” – méltóságot, s maradandó értelmet adhat életünknek. E kegyelem forrása Jézus Krisztus megváltói érdeme; élete, halála és feltámadása.

A nagyböjti liturgia szentírási olvasmányai bizakodást, bátorságot adnak számunkra gyengeségünkben, lelki küzdelmünkben. Vonatkozik ez mindenképp előtt a nagyböjti vasárnapok szentírási szakaszaira.

Nagyböjt I. vasárnapja: Jézus negyvennapos böjtje és megkísértése.

Jézus nemcsak buzdít, de példát is ad arra, hogyan győzhetjük le a három fő kísértést: a testi vágyakat, a birtoklás vágyát és a hatalom kísértését. Egész életünkre szóló feladat, de bizakodjunk: nem egyedül vívjuk e harcot!

Nagyböjt II. vasárnapja: Krisztus urunk színeváltozás a Tábor hegyén.

Jézus vállalja embersorsunk tragikumát, a legmélyebb megaláz-

tatást, és a halált. Ő tudja, hogy e mélységeken át vezet az út a magasságba, s így lesz az Ő neve „felette minden névnek”, számunkra pedig nyitott út az üdvösségre. De tanítványai s a mi hitünk gyengeségeit, ingadozásait is ismeri, s meg akar erősíteni azáltal, hogy felcsillantja dicsőségének fényét, győzelmének erejét.

Nagyböjt III. vasárnapja: A szamáriai asszonytól Jézus vizet kér, majd Ő kínál számára „élő vizet”, az örök élet kegyelmi forrását.

Megértő, irgalmas szíve fordul felénk, hogy világi gondjaink, bukdácsolásaink közepette új, friss forrást fakasszon lelkünkben: epesztő lelki szomjúságunkat csillapítani, hogy rátaláljunk „lélekben és igazságban” igazi lelki békességünk biztos sziklájára – Istenre.

Nagyböjt IV. vasárnapja: A vak koldus meggyógyítása.

Jézus visszaadja a vakon születettnek látását. Ismételten tanúsítja, hogy Ő testi és lelki nyomorúságaink gyógyítója. A fizikai vakság a kisebb rossz, a lelki a végzetesebb. Ő ez utóbbit is gyógyítani tudja: felnyitja szemünket, hogy meglássuk létünk, életünk igazi értelmét, hogy rátaláljunk az üdvösségre vezető útra.

Nagyböjt V. vasárnapja: Lázár feltámasztása.

Jézus az enyészet honából szólítja ismét életre Lázárt. Hatalmas csodatette ellenségeit kétségbe ejti, felháborítja, de

híveinek megrendíthetetlen bizalmat ad: a halál nem lehet végső pont, csupán vessző, földi pályafutásunk vége. Hisz Jézus mondta s csodájával meg is erősítette: „Aki bennem hisz, még ha meghalt is, élni fog.” Igen, Ő valóban remény a reménytelenségben, életforrás a halál árnyékában élőknek...

Virágvasárnap: Jézus szenvedés történetét olvassuk.

Elkísérjük virágvasárnapi diadalmas bevonulásán, majd a Keresztúton is a Golgotáig. Szívünkbe vessük e kettős bevonulás tanulságát: az igazi Krisztus-követők nemcsak a derűs napok fényét és örömét osztják meg Jézussal. A megpróbáltatás keserű és sötét óráiban éppoly hűségesen kitartanak mellette, igazolva szeretetük őszinteégét.

Nagycsütörtök: „Mindvégig szerette övét”.

Ezért végrendeletében önmagát hagyta övéinek - a legegyszerűbb, legcsodálatosabb módon. Élet Kenyere: mert benne jelen van az élet szerzője: testestül lelkestül, istenségével és emberségével, örömhír-tanításával, megváltói áldozatával, értünk vállalt sebeivel. E sebek azonban a feltámadás dicsfényét tükrözik, s a vérével győzedelmes Bárány tündöklő ékkövei, reménységünk záloga és „siralomvölgyünk” örök távlatot mutató világossága.

Schimmer József

A Felső-Krisztinavárosi Keresztelő Szent János Plébánia közösségének lapja

II. évfolyam, 3. szám 1999. nagyböjt

Szerkesztik: Babics Balázs, Béres György, Müller Ferenc, Schimmer József, Szerdahelyi Csongor, Vasdinnyey Miklós
Ötleteiket, észrevételeiket várjuk a sekrestyében e célra elhelyezett dobozba.